

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Věry Šimůnkové v právní věci stěžovatele **K., a. s.**, za účasti **1) JUDr. J. B.**, správce konkursní podstaty úpadce V., a. s., **2) Magistrátu města Brna**, se sídlem v Brně, Malinovského 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 26. 3. 2003, č. j. 30 Ca 390/2000 – 41,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 26. 3. 2003, č. j. 30 Ca 390/2000 – 41, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 26. 3. 2003, č. j. 30 Ca 390/2000 – 41, byla zamítnuta žaloba JUDr. J. B., správce konkursní podstaty úpadce V., a. s., proti rozhodnutí Magistrátu města Brna, odboru územního a stavebního řízení (dále jen „magistrát“) ze dne 12. 6. 2000, č. j. OÚSR U 00/23416/Šk/Wi, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí Úřadu městské části Brno-sever, odboru výstavby a územního plánování, ze dne 19. 4. 2000, č. j. STU/04/0000169/000/005, o povolení změny stavby nástavbou 3. NP, přístavbou výtahu a stavebními úpravami objektu ČMI č. p. 772 na pozemcích p. č. 902/11, 902/13, 902/14 a 905/15 v k. ú. B.-L.

Proti tomuto rozsudku podal stěžovatel jako osoba zúčastněná ve smyslu § 34 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) v zákonné lhůtě kasační stížnost, v níž uvedl, že důvod jejího podání spatřuje v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., protože rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 19. 4. 2000 je nezákonné a jeho potvrzení

rozhodnutím magistrátu a následně napadeným rozsudkem krajského soudu nutně musí být taktéž protiprávní. Ve vydaném stavebním povolení byly explicitně vyloučeny námitky společnosti VALC, a. s., které mají podle stěžovatele zásadní vliv na samotné stavební povolení s tím, že je stavební úřad neshledal právně podstatnými pro vydané stavební povolení, neboť o těchto námitkách bylo již jednou rozhodnuto v jiném správním řízení (územní rozhodnutí ze dne 4. 10. 1999, č. j. STU/9901120/00/02/FISE – ochranné pásmo ČMI). Je zřejmé, že územní rozhodnutí o ochranném pásmu ze dne 4. 10. 1999 je v přímém vztahu se stavebním povolením, což krajský soud při projednání žaloby nevzal do úvahy. Tímto nesprávným právním posouzením krajský soud dospěl k nesprávnému právnímu názoru, že stavební povolení není rozhodnutím o povinnosti respektovat nějaké speciální provozní podmínky, které mají v rozporu s vyhláškou č. 408/1990 Sb. krátit stěžovatele na jeho právech a způsobit mu tvrzenou újmu. Stavební povolení obchází zákon i jeho smysl tím, že v sobě nezahrnuje všechny podmínky pro naplnění účelu povolené stavby. Stěžovatel tím míní, že byla povolena stavba, která nemůže pro svůj účel kvalifikovaně fungovat bez existence ochranného pásma. Stěžovatel tvrdí, že ochranné pásmo zřízené územním rozhodnutím ze dne 4. 10. 1999, resp. jeho existence jde na úkor vlastníků okolních nemovitostí. Proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud přezkoumal na základě kasační stížnosti napadený rozsudek v souladu s § 109 odst. 2,3 s. ř. s. a dospěl k závěru, že rozhodnutí je zatíženo vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí.

Podle § 34 odst. 2 s. ř. s. je navrhovatel povinen v návrhu označit osoby, které přicházejí v úvahu jako osoby zúčastněné na řízení, jsou-li mu známy. Předseda senátu takové osoby vyrozumí o probíhajícím řízení a vyzve je, aby ve lhůtě, kterou jim k tomu současně stanoví, oznámily, zda v řízení budou uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení; takové oznámení lze učinit pouze v této lhůtě. Současně s vyrozuměním je poučí o jejich právech. Obdobně předseda senátu postupuje, zjistí-li se v průběhu řízení, že je tu další taková osoba. Podle odst. 3 citovaného ustanovení má osoba zúčastněná na řízení právo předkládat písemná vyjádření, nahlížet do spisu, být vyrozuměna o nařízeném jednání a žádat, aby jí bylo při jednání uděleno slovo. Doručuje se jí rozhodnutí, jímž se řízení u soudu končí. Osoba zúčastněná na řízení nemůže disponovat jeho předmětem. Podle § 102 s. ř. s. se může osoba zúčastněná na řízení domáhat kasační stížností zrušení soudního rozhodnutí.

Protože v daném případě byla žaloba podána před účinností s. ř. s., vyzval krajský soud v lednu 2003 žalobce, aby ve lhůtě 15 dnů označil osoby uvedené v § 34 odst. 1 s. ř. s., tj. osoby zúčastněné na řízení. Tato výzva byla žalobci doručena dne 28. 1. 2003. Dne 21. 2. 2003 bylo krajskému soudu doručeno sdělení žalobce, ve kterém ve smyslu citovaného ustanovení označil jako zúčastněné osoby 1) K., a. s., se sídlem v B., O.29a, 2) 957 B., a. s., se sídlem v B., O. 29a, 3) C., spol. s r. o., se sídlem v B., D. 3. Poté krajský soud vydal napadený rozsudek, který byl dne 10. 4. 2003 doručen žalobci, žalovanému a osobám žalobcem označeným, aniž by se tyto předtím mohly ke svému procesnímu postavení zúčastněné osoby vyjádřit. Současně s rozsudkem byl těmto osobám doručeno vyrozumění o probíhajícím řízení, výzva a poučení podle § 34 odst. 2 s. ř. s. Na základě toho společnost C., spol. s r. o. dne 25. 4. 2003 sdělila krajskému soudu, že bude v řízení uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení a společnost Kometa, a. s. podala kasační stížnost.

Tímto postupem krajského soudu došlo k závažnému pochybení spočívajícím v tom, že osoby označené žalobcem ve smyslu § 34 s. ř. s. byly vyrozuměny až současně s doručením

rozsudku ve věci samé, tj. v okamžiku, kdy toto řízení bylo již skončeno. Osobou zúčastněnou na řízení se přitom může stát pouze osoba, která má materiální znaky specifikované v ust. § 34 odst. 1 s. ř. s. a pokud soudu výslovně oznámila, že bude v řízení uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení. Teprve tímto projevem vůle se tato osoba stává zúčastněnou osobou, která má práva uvedená v ust. § 34 odst. 3 s. ř. s. Žalobcem označeným osobám tak byla odepřena možnost uplatnit jejich procesní práva v řízení před krajským soudem, přičemž tato vada řízení mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

Z důvodů výše uvedených Nejvyšší správní soud napadený rozsudek krajského soudu zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení. V dalším řízení je krajský soud v souladu s ust. § 110 odst. 3 s. ř. s. vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne podle § 110 odst. 2 s. ř. s. krajský soud v novém rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. září 2004

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu